

TYGODNIK

PETERSBURSKI

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WTOREK, $\frac{14}{26}$ LIPCA.

Wychodzi we **WTORKI PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztańtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena **ROCZNA** w Rosyji

z pocztą, a w Stolicy, z

noszeniem do mieszkań, 15

rubli. **POŁROCZNA** 8 rubli

srebrem.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{13}{25}$ LIPCA.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WŚZECH ROSSYJ.

it. d., it. d., it. d.,

„Manifestem NASZYM z dnia 1 Sierpnia 1834 roku, ustanowiwszy coroczne częściowe w Państwie zaciągi rekrutów — **ROZKAZUJEMY:**

1.) Dla ukończenia wojsk lądowych i floty, dokonać, na zasadzie osobnego, rozrządczego Ukazu, wraz z niniejszym Rządzącemu Senatowi danego, następny dziesiąty częściowy, kolejny zaciąg z gubernij Wschodniej strefy Cesarstwa, pobierając z tysiąca dusz po siedmiu rekrutów, w stosunku do zaciągu odbytego w roku 1852 w gubernijach strefy Zachodniej.

2.) Nadto, wybrać w gubernijach strefy Wschodniej po trzech z tysiąca dusz, rekrutów, na rachunek tych sześciu, którymi mniej, w stosunku do Zachodniej, taż strefa w poprzedzających zaciągach była dostarczyła.

3.) Z gubernij Pskowskiej, Witebskiej i Mohylewskiej, które, Manifestami 31 Października 1845 i 26 Września 1846 roku, z powodu nieurodzaju były wyjęte od dawania rekruta w latach 1846 i 1847, wybrać niedobranych w roku 1852 pozostających trzech z tysiąca dusz rekrutów, od żydów zaś gubernii Witebskiej i Mohylewskiej, na równi z żydami innych gubernij pobrać po dziesięciu z tysiąca, stosownie do przepisów Ustawy o Rekrutacji; — i

4.) Zaciąg rozpocząć 1 Listopada i ukończyć do 1 Grudnia.

„Dan w Peterhofie, w dniu ósmym Lipca, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc osiemset pięćdziesiątego trzeciego, Panowania NASZEGO dwudziestego ósmego.”

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

Ukazy do Rządzącego Senatu.

I.

„Manifestem, w dniu dzisiejszym wydanym, naznaczywszy do dokonania częściowy kolejny zaciąg rekrutów z gubernij strefy Wschodniej Państwa — **ROZKAZUJEMY:**

1.) Rozpocząć takowy zaciąg od 1 Listopada i ukończyć nieodwrotnie po 1 Grudnia.

2.) Na umundurowanie rekrutów pobrać od zdających według cen, jakich umundurowanie kosztuje Wydziałowi Kommissaryatskiemu, mianowicie po rubli dziesięć, kopiejek dwadzieścia srebrem; —

3.) Nabor rekrutów od włościan Skarbowych gubernij, w załączającym się spisie wyszczególnionych, tudzież od włościan, zaliczonych do Altajskich górniczych zakładów, odbyć według udzielnych prawideł, przepisanych przez Nas Ministerstwu Skarbu i Dóbr Państwa.

Rozporządzenia dotyczące się wydziału wojskowego poleciłmy Ministrowi Wojny, skuteczne zaś dokonanie i ukończenie zaciągu poruczymy pilności Rządzącego Senatu.”

II.

„Ukazem 19 Października 1831 roku postanowiliśmy, iż przy każdym w Państwie zaciągu rekrutów, mają być powoływani do wypełnienia osobistej wojskowej powinności, jednodworcy i obywatele miejsc gubernij Zachodnich.

„Manifestem, w dniu dzisiejszym wydanym, naznaczywszy do dokonania dziesiąty, częściowy, kolejny zaciąg z gubernij Wschodniej strefy Państwa, **ROZKAZUJEMY:** zebrać też po

dziesięciu z tysiąca dusz jednodworców i obywateli miejskich gubernij: Witebskiej, Mohylewskiej, Kijowskiej, Podolskiej, Wołyńskiej, Mińskiej, Grodzieńskiej, Wileńskiej i Kowieńskiej, stosownie do Ustawy o rozporządzeniu wojskowej ich powinności i do Ukazu, wraz z niniejszym Rządzącemu Senatowi danego.»

Na oryginałach własną J. C. Mości ręką podpisano:

«MIKOŁAJ.»

Peterhoff, 8 Lipca 1853 roku.

Spis

gubernij strefy Wschodniej, w których ma być dokonany zaciąg rekrutów według udzielnych prawideł, przepisanych Ministerstwu Skarbu i Dóbr Państwa.

Od włościan Skarbowych: Wołogodzkiej, Kostromskiej, Jarosławskiej, Włodimirskiej, Moskiewskiej, Kałuzskiej, Orłowskiej, Tulskiej, Riazanskiej, Tambowskiej, Woroneżskiej, Stawropolskiej, Astrachańskiej, Saratowskiej, Samarskiej, Penzeńskiej, Niżegorodzkiej, Kazańskiej, Wiatskiej, Permskiej, Orenburskiej.

Od włościan gubernii Tomskiej, zaliczonych do górniczych zakładów Altajskich.

Do Pana Ministra Wojny.

Manifestem, w dniu dzisiejszym wydanym, wyznaczywszy do dokonania w roku bieżącym dziesiąty, częściowy, kolejny zaciąg rekrutów z gubernij Wschodniej strefy Państwa, rozkazujemy wam:

1.) Rekrutów, którzy w obecnym zaciągu wzięci będą, rozdzielić po wojskach stosownie do danych wam w tej mierze instrukcyj, — i

2.) W rzeczy umundurowania rekrutów przewodniczyć się przepisaniem co do tego prawidłami.

Na oryginalu J. C. Mości ręką podpisano:

«MIKOŁAJ.»

Peterhoff, 8 Lipca 1853 roku.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale Wojskowości, z dnia 9 Lipca, pułk Huzarów Wielkiego Xięcia Następcy Saxen-Weimarskiego, przybiera odtąd nazwanie pułku Huzarów Wielkiego Xięcia Saxen-Weimarskiego.

Rozkazyienne CESARSKIE w Wydziale służby Cywilnej.

3 Lipca, (w Peterhofie.) Na własną prośbę otrzymują uwolnienie, Kurator zapasowych magazynów zboża w pow. Łuckim, niemający rangi Orzeszko, Adwokat Sądowy przy Rządzie Gubern. Warszawskim Sadkowski, z nadaniem mu w nagrodę rangi Radcy Honorowego, w której ma się policzyć od 20 Sierpnia 1849 roku; — zostaje wykreślony ze służby Assesor od Korony Sądu powiat. Pińskiego, Radca Honorowy Tomkowicz, oddany pod sąd za nieprzyzwoite w służbie czynności; — mianowani, Assesorowie Kollegialni: Kontroler dochodów konsumpcyjnych twierdzy Nowogeorgjewskiej Kasperow, Naczelnikiem pow. Kalwaryjskiego i niezmienny Assesor Sądu Ziem. Borysowskiego Kowerski, Assesorem od Korony Sądu powiatowego Pińskiego.

5 Lipca, (tamże.) Mianowani: zostający przy Podolskim Rządzie Gubern., jako Kandydat do posady, Rejestrator Kollegialny Dobrzyński, Sekretarzem Sądu powiat. Proskurowskiego; zostający w Kancel. Naczelnika gub. Kijowskiej Radca Kollegialny Romanowski, Sędzią powiatowym Humańskim; — za wysługę lat podniesieni zostają do rangi Radcy Honorowego, pełniący obowiązki Strapczych w gubernijach: Mińskiej, spraw Skarbowych Romaszewski i Mohylewskiej spraw Kryminalnych Olszewski; — zostaje uwolniony od służby: Dozorca akcyzy w pow. Taraszczańskim Assesor Kollegialny Bronowicki-Boronenko; otrzymują uwolnienie od służby dla słabości zdrowia, Izby Skarbowej Kijowskiej: Urzędnik do poleceń szczególnych, Assesor Kolleg. Kamieński i Naczelnik Stołu, Radca Honor. Wiertporoch; — były Sekretarz Izby Skarb. Kowieńskiej, Radca Honorowy Rzęśniowiecki, otrzymuje rangę Assesora Kollegialnego, która mu się należała przy dymissji.

— Przez Reskrypta CESARSKIE z dnia 1 Lipca, najlaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klasy, Naczelnik 4 dywizji pieszej, Jenerał-porucznik Karłowicz; — Św. Anny 1 klasy, Mistrz Dworu, Kurator Honorowy Rady CESARSKIEGO Domu Wychowania w Moskwie xiążę Trubeckoj.

— Przy najlaskawszym Reskrypcie z dnia 17 Kwietnia b. r. Członek Rady Admiralicji, Admirał von Plater, miał szczęście otrzymać tabakierę brylantową z wizerunkiem N. PANA w dowodzie szczególnego zadowolenia MONARSZEGO za pożyteczny udział, brany przez niego w pracach Komitetu, ustanowionego pod prezydencją J. C. Wysokości W. X. KONSTANTYNA MIKOŁAJOWICZA, dla ułożenia Ustawy Morskiej.

— Umarli: Dowódca pułku Ułanów J. C. Wysokości W. X. MICHAŁA MIKOŁAJEWICZA, Jenerał-major Clairon i Wojen Gubernator miasta Kostromy i Kostromski Cywilny Gubernator, Jenerał-porucznik Langel.

Po 8 Lipca zostawało chorych na cholere w Petersburgu 671 — w ciągu doby zachorow. 91 — wyzdr. 48 — umarło 29 — po 9 Lipca pozostało chorych 685.

W ciągu doby zachor. 79 — wyzdr. 60 — umarło 29 — po 10 Lipca pozostało chorych 675.

W ciągu doby zachor. 76 — wyzdr. 89 — umarło 28 — po 11 Lipca pozostało chorych 634.

W ciągu doby zachor. 75 — wyzdr. 52 — umarło 28 — po 12 Lipca pozostało chorych 629.

RYGA. W gazecie Rigasche-Zeitung czytamy, że po 4 Lipca było w Rydze chorych na cholere 157 osób, wyzdrowiało 40, umarło 59, pozostało chorych 58. Cholera w naszym mieście przybrała charakter epidemii.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 2 (14) Lipca.

ROZKAZ DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Z dnia 12 (24) Czerwca 1853 roku.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu

mianowani: Spadły z etatu, Kontroler celno-expedycyjny w Piotrkowie Kazimierz Szuszkowski, pełn. obow. Kontrolera Urzędu Skarbowego w Łomży; Adjunkt 1 Archiwum Sekcyi dóbr w Rządzie Gubernijalnym Augustowskim Alexander Wilczyński, pełn. obow. Podarchiwisty Wydziału Skarbowego; młodszy Adjunkt Archiwum Zygmunt Jarmoliński, pełn. obow. Adjunkta 1 Archiwum Sekcyi dóbr w tymże Rządzie Gubernijalnym; Sprawujący Urząd Leśny Parczew Karol Nawroczyński, pełn. obow. Nadleśnego Leśnictwa Lubartów; Nadleśniczy lasów Lubartowskich Ignacy Tosiński, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Lubartów; Praktykant Edmund Zewald, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Lubartów; Podleśny biurowy w Leśnictwie Pabianice Tadeusz Jachołkowski, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Pińsk; Praktykant Adolf Minde, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Pabianice; Podleśny biurowy w Leśnictwie Lubochnia Juliusz Mastelski, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Ostrołęka; Praktykant Wiktor Magnus, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Lubochnia; Podleśny biurowy w Leśnictwie Gostynin Alexander Rolbiecki, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Szydłów; Praktykant Juliusz Strzelecki, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Gostynin; spadły z etatu b. Naczelnik Okręgu VII Straży Celno-granicznej, Sekretarz Kollegialny Felix Kościa pełn. obow. Kontrolera Skarbowego Okręgu Tomaszowskiego; Rachmistrz Propinacyjny w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Alexander Zagórski, pełn. obow. Rachmistrza Propinacyjnego w biurze Naczelnika powiatu Stanisławowskiego; Adjunkt przy Kontrolerze Kass i rachunkowości w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Felix Iwanicki, pełn. obow. Rachmistrza Propinacyjnego w tymże Rządzie Gubernijalnym; Aplikant Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Antoni Szewłodziński, pełn. obow. Adjunkta przy Kontrolerze Kass i rachunkowości w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowany: Rzeźwisty Student z Akademii Duchownej w Moskwie Mikołaj Astrow, Nauczycielem przy Szkole powiatowej w Sie radzu.

W Głównym Zarządzie spisu wojskowego, mianowany: Aplikant Wydziału urlopów nieograniczonych Władysław Smorczewski, pełn. obow. Urzędnika Kancellaryi Sekcyi czasowej Inwalidów z Polskich Weteranów.

N. CESARZ, na przedstawienie Najświętszego Synodu, zaliczyć raczył do Orderu Św. Anny 3 klasy, Archimadrytę Joannicyusza, Przełożonego Klasztoru Jabłoczyńskiego św. Onufrego; i Protojereja Kościoła Alexandryńskiego Instytutu w Nowej Alexandryi, Piotra Juchnowskiego.

— N. PAN, w skutek przedstawienia Główno-Zarządzającego Departamentem Pocztowym, JW. Jenerał-adjutanta hr. Adlerberga, w nagrodę szczególnie gorliwej służby Naczel-

ników Sekcyi Zarządu okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego, Radczy Honorowego Konstantego Żukotyńskiego, i Edwarda Drac, udzielić im raczył podarunki, każdemu wartości rs. 400.

— Rozkazem CESARSKIM, uwolniony z pułku Lejb-gwardyi Ułanów, Pułkownik Konstanty Bontemps, przyjęty został do służby, do pułku Huzarów J. C. Wysokości W. X. NASTĘPCY CESARZEWICZA.

— Rada Administracyjna Królestwa, na zasadzie art. 14 Ukazu N. PANA, z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 roku, rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia 1 (13) Maja 1836 roku, oraz decyzji JO. Xięcia Namiestnika Królestwa z dnia 5 (17) Grudnia 1852, na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła, co następuje: — Mikołaj Rościszewski, urodzony we wsi Żezewie w powiecie Włocławskim, Pisarz przy gospodarstwie we wsi Sułkowie w tymże powiecie, który przed 15 laty wyszedł za granicę i należał następnie do zaburzeń w roku 1848 w Xięztwie Poznańskim wynikłych, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 r. wskazanych.

— Rada Administracyjna Królestwa mianowała Radcę Dyrekcyi Główn. Tow. Kred. Ziem. Waleryana Szamotę, Zastępcą Prezesa Dyrekcyi Głównej, na czas nieobecności JW. Radczy Tajnego Łęskiego, spowodowanej wyjazdem jego do wód zagranicznych.

— Namiestnik Królestwa Polskiego, zważając: że z powodu znacznej ludności w m. Warszawie, okazuje się potrzeba rychłej exekucyi przepisów o włóczęgostwie i żebractwie, Kodeksem kar głównych i poprawczych postanowionych, że rozprzestrzenienie atrybucyi Wydziałowi Sądowo-Policyjnemu m. Warszawy, z mocy art. 19 Ustawy przechodniej do Kodexu kar głównych i poprawczych służących, przez nadanie mu władzy rozpoznawania tego rodzaju przewinień, jaka na zasadzie art. 22 tejże ustawy przechodniej wyłącznie Sądom Policyi Prostej m. Warszawy służyła, stosownym ku temu będzie środkiem, na mocy Najwyższego Ukazu z dnia 11 Listopada 1847 roku, którym pozostawionem zostało rozwiązywanie zachodzących trudności w wykonaniu tejże Ustawy przechodniej i na przedstawienie Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora i Dyrekt. Główn. Prezyd. w Kom. Rz. Sprawiedliwości postanowił co następuje: Art. 1. Wydział Sądowo-Policyjny m. Warszawy, oprócz służących mu atrybucyj z art. 19 Ustawy przechodniej do Kodexu kar głównych i poprawczych, mocen będzie skazywać na oddanie do Domu Przytułku i Pracy, osoby za włóczęgostwo i żebractwo w Okręgu m. Warszawy ujęte, w przypadkach art. 647, 649, 661 i 662 Kodexu kar głównych i poprawczych przewidzianych. Art. 2. Wyroki w tym względzie przez Wydział Sądowo-Policyjny wydawane, ulegać będą tak jak wyroki Sądów Policyi Prostej zaskarżeniu do wyższej instancji Sądowej. Odwołanie się to wszakże nie wstrzymuje wykonania zapadłego wyro-

ku. Art. 3. Instrukcja szczegółowa dla Wydziału Policyjno-Sądowego pod względem przekonywania się o stanie, sposobie utrzymywania się i zamieszkanii osób na włoścogostwie ujętych, tudzież o sposobie i czasie odbywania rewizji w Domu Przytulku i Pracy, przepisze Kom. R. S. W. i D., za zniesieniem się z Kom. R. Sprawiedl. i Warszawskim Wojennym Jenerał-Gubernatorem.

— Dnia 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. JO. Xiążę Warszawski Namiestnik Królestwa, raczył zaszczyścić obecnością Swoją Instytut Moralnie Zaniebanych Dzieci w Królikarni. Poprzednio Jego Xiążęca Mość znajdował się na wystawnym obiedzie u Dziedziców tej majątności JJWW. Xawerostwa Pusłowskich, a następnie około godziny 8 wieczorem, raczył przybyć do Instytutu. W chwili zwiedzenia takowego JO. Xięciu Namiestnikowi assistowali: Radzca Tajny hr. Skarbek, Prezes Rady Główn. Zakł. Dobroc. w Królestwie; Rzec. Radzca Stanu Muchanow, Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego, oraz szanowny dziedzic Królikarni JW. Xawery Pusłowski, Vice-Prezes Tow. Dobr., Członek Rady Opiekun. czej tegoż Instytutu; i znaczne grono znakomitych osób. Jego Xiążęca Mość raczył zwiedzić we wszystkich szczegółach tenże Instytut, dla którego pobyt w nim JO. Xięcia Namiestnika Królestwa na długo pamiętnym zostanie.

— Namiestnik Królestwa, przekonawszy się w dniu 16 (28) Czerwca r. b. na Akcie uroczystym Instytutu Szlacheckiego, Gimnazjów, Szkoły Sztuk Pięknych i Szkół Powiatowych Filologicznych, o wzorowym porządku i postęпах uczniów w języku rossyjskim, z zadowoleniem oświadcza podziękowanie Swoje Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego, Rzeczywistemu Radcy Stanu Muchanow, Pomocnikowi jego Radcy Stanu Sumińskiemu, i całej Zwierzchności Szkolnej wspomnianych wyżej Zakładów Naukowych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ. Donoszą z Wiednia 9 Lipca, do gazety Augsburskiej, że summa zawiniona przez Portę za 40,000 karabinów, zakupionych, jak wiadomo, we Francyi, była assygnowana na jeden z domów bankowych Wiedeńskich, ale ten odmówił przyjęcia traktów.

— Piszą z Wiednia do tejże gazety 11 Lipca, że podług doniesień z Konstantynopola, lord Stratford Redcliffe zaniechał swojej dawnej niewyrozumiałości i powrócił do polityki jednawczej, która stawia nową rękojmą zachowania pokoju.

(J. de S.-P.)

BERLIN, 12 Lipca. Jutro, z powodu rocznicy urodzin N. Cesarzowej Rossyjskiej odbędzie się wielka parada garnizonu Postdamskiego.

— Królestwo JJ. Bawarscy goście będą u naszego Dworu do połowy przyszłego tygodnia. Spodziewany też tu jest w prędkim czasie Król Jmć Wirtembergski i Wielki Xiążę Hesski.

— Śledztwo o spisku odkrytym w przeszłym miesiącu, mającym obszerne rozgałęzienia w Niemczech i za granicą, ułatwiło się nadzwyczaj w ostatnich czasach przez wyznaczenie niektórych więźniów, którzy dotąd trwali w uporczywym milczeniu.

(J. de S.-P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 14 Lipca. Depesza telegraficzna z Triestu daje wiadomości z poczty Indyjskiej, świeżo tam przybyłej. Nowiny z Kalkuty są po 3 Czerwca. Układy z Rządem Ava zostały całkiem zerwane. Posłowie Birmańscy wręcz odmówili podpisania traktatu, proponowanego przez kommisarzy angielskich, oświadczając, iż nie podpiszą nic takiego, cohy, choć w najmniejszej części, uszczuplało obszar ich Państwa. Wielkorządca rozkazał natenczas przełożyć posłom izby cofnęli swe postanowienie, lub opuścili miejsce układów we 24 godziny. Posłowie wyjechali w sześć godzin. Zapewniają, że lord Dalhousie zamierza zachować dla Anglii tę tylko przestrzeń kraju, która już jest zajęta. Zkądinąd twierdzą, że wojska angielskie pójdą do Awy, dla zdetronowania Króla.

Poczta Chińska nie była przybyła w chwili odprawienia poczty indyjskiej.

(J. de S.-P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 15 Lipca. W tej chwili cały Paryż jest najmocniej przekonany, że pokój naruszony nie będzie. Sami ci spekulanci, którzy zawczora jeszcze rozgłaszali niedorzeczne wieści o zaszłych już utarczkach między wojskami Rossyjskimi i Ottomańskimi, pierwszymi byli do szerzenia przeciwnego zdania i najskuteczniej przyłożyli się do podniesienia kursu papierów.

— Pozostaje zawsze rzeczą prawie pewną, że Cesarz i Cesarzowa JJ. wyjadą do wód Pyrenejskich 20 Lipca.

— Dziś, kiedy zachowanie pokoju jest już rzeczą niewątpliwą, znany publicysta P. Granier de Cassagnac, piszący w *Constitutionnel*, od niejakiego czasu mocno już zachwiany w opinii publicznej, do ostatka się dobił w swym kredycie, ogłaszając ciągle artykuły dowodzące że wojna jest nieuniknioną.

(J. de S.-P.)

TURCYA.

Piszą z Wiednia do gazety Augsburskiej, że podług pewnych wiadomości, ze Scutari, 28 Czerwca, Osman-pasza, bojąc się ataku od Montenegrinów, udał się do duchownych ludności chrześcijańskich, iżby im kazali trzymać się w gotowości do wystąpienia za pierwszym rozkazem na Podgorica, ale że prawie wszystkie te ludności odpowiedziały zawczasu odmówieniem. Podobnyż duch oporu daje się postrzegać pomiędzy ludnością muzułmańską tak w Albanii, jak i w Rumelii. Firman Sułtański, powołujący do broni wszystkich wiernych i nakazujący udać się do Szumli, nigdzie nie jest usłuchany i nawet tabor milicyi regularnej, stojący nieopodal od Scutari, odmówił z bronią w ręku posłuszeństwa temu rozkazowi.

— Nowa gazeta Pruska daje następne szczegóły o wychodźcach znajdujących się w Smyrnie:

«Oddawna już Smyrna, zdaje się być, po Londynie, punktem centralnym, wybranym przez licznych wychodźców i emisaryuszów demokracji. Komiteta zawiązywane w celach specjalnych, pilne wyuczanie się miejscowych dyalektów,

usiłowanie uorganizowania towarzystw filarmonicznych pomiędzy Grekami, a kierowanych przez wychodźców, pokazywały wyraźnie, że ludzie ci pracowali nad zapewnieniem sobie w Smyrnie nie jednego punktu oparcia. Związek zamachu Medyolańskiego z machinacjami tych wychodźców jest dostatecznie udowodniony i gdy zamachy ich głównie skierowane są na Austryę, Konsulat jeneralny tego Cesarstwa niejednokrotnie domagał się od Jenerał-Gubernatora Ali-paszy, wyrugowania najczynniejszych wychodźców, między innemi Costa, którego uwięzienie, dokonane przez Konsula jeneralnego Austriackiego, za zgodą wszakże Ali-paszy, dało powód do zbrodni, dokonanej przez wychodźców na osobach niektórych oficerów Austriackich, zbrodni, za którą P. Bruck otrzymał tak świetne zadośćuczynienie. Jakkolwiek rozkaz takowego wyrugowania dany był Gubernatorowi przez Wezyra, ale był wykonywany z umyślną opieśczością i niedbalstwem. (Donieśliśmy, że Ali-pasza został złożony z urzędu.)

Korrespondencye obliczają na 1,200 osób cyfrę wychodźców znajdujących się w Smyrnie; jest to więc straszliwa banda w takim mieście, które nie ma policyi, lub w którym policya znana jest tylko z nazwiska.

— Depesza ze Smyrny z dnia 6 Lipca, otrzymana przez gazetę *Morning-Herald*, donosi, że zajście wynikłe między Austryą i Stanami Zjednoczonymi z powodu wychodźcy Marcina Costa, poddane zostało pod sąd polubowny Konsula jeneralnego francuzkiego w Smyrnie; któremu też zdano na ręce i samego Costa.

— Depesza telegraficzna z Konstantynopola, z dnia 4 Lipca, do tejże gazety, oznajmuje o przybyciu do tej stolicy lorda Carlisle. (J. de S.-P.)

SMYRNA, 29 Czerwca. Poczta z Konstantynopola z dnia dzisiejszego donosi, że Porta udzieliła najzupełniejsze zadośćuczynienia tutejszemu Konsulowi Austriackiemu. Ale Poselstwo Amerykańskie, gruntując się na jakimś dawnym pasporcie wychodźcy Costa, znalezionym w Konstantynopolu, ujęło się za tego człowieka, twierdząc że prosił o naturalizowanie siebie jako obywatela Stanów Zjednoczonych. Korweta wojenna Stanów, znajdująca się w naszym porcie, stanęła na kotwicy obok brygu austriackiego *Hussard*, dla przeszkodzenia, siłą oręża, w razie potrzeby, iżby Costa był odprawiony na statku parowym Lloyd, który dziś odpływa do Triestu.

— W jednej Wiedeńskiej gazecie czytamy: «Dowódzca Naczelny wojsk Rossyjskich w Mołdawii i Wałachii, odpowiedział w imieniu swego Monarchy na adress uprzejmości i dobrych chęci, który mu złożyli mieszkańcy tych prowincyj, iż ma nadzieję, że rzeczy dadzą się ułożyć w przyjacielski sposób; że zresztą, będzie miał dla xięstw wszelkie względy, zgodne z zajęciem siłą zbrojną, oraz że zalecił wojskom, iżby zachowały najciszejszą karność, pod obawą całej surowości ustaw wojennych.» (J. de S.-P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOSCI.

PARYŻ, 16 Lipca. Wszystko każe wnosić że się wielkimi krokami zbliżamy do ostatecznego układu w sprawach Wschodnich, nikt, prócz kilku gazet, najmniej posiadających publicznego zaufania, nie wierzy iżby mogło przyjść do wojny, wszakże Giełda wczorajsza uległa jakiejś nieoznaczonej obawie i papiery znacznie się poniżyły. Zresztą żadnych nowin politycznych.

(Na Giełdzie 15 Lipca: 4 procentowe 101 frank 90 centimów — 3 procentowe 76 franków 90 centimów.)

(J. de S.-P.)

LONDYN, 15 Lipca. Wczora, w Izbie Gmin, odpowiadając na zapytanie Pana Disraeli w przedmiocie kwestyi Wschodniej, lord John Russel odpowiedział w słowach:

«Co się tycze kwestyi Wschodniej, o którą szanowny deputowany mię zapytuje, oświadczam, iż się myli, jeżeli mniema, że układy spelży na niczém. Owszem, Rządy angielski i Francuzki sądzą, iż są propozycye, które zarówno będą mogły być przyjęte i przez Rossyją i przez Turcyją, i które przeto są zdolne sprowadzić przyjacielski układ w tych oplakanych nieporozumieniach.

«Nie możemy w tej chwili stanowczo wyrzec, jak dalece nadzieje nasze ziścić się dadzą. Potrzeba pewnego czasu dla otrzymania z Petersburga wiadomości, jakie jest zdanie Rządu Rossyjskiego we względzie środka, jaki mógłby być podany przez Angliją, Francją lub Austryją i dopokąd trwać będą te negocyacje, nie sędzę iżby jakiegokolwiek w tym przedmiocie rozprawy mogły mieć miejsce.»

WIEDEŃ. Elektor Hesski zwiedzał 6 Lipca dobra Horowitz i Jimiec, które nabył ostatnimi czasy w Czechach. J. K. Wysokość był urzędowie witany przez władze miejscowe.

(J. de S.-P.)

TRIEST, 12 Lipca. Królowa Jmć Grecyi przybyła tu dziś rano i ma się niezwłocznie zabrać na statek parowy wojenny *Othon* w powrocie do Grecyi.

— J. K. W. Arcyxiążę Jan wyjechał wczora do Styryi. (J. de S.-P.)

WEIMAR, 12 Lipca. Dziś rano zwłoki Wielkiego Xięcia Karola Fryderyka pogrzebione zostały w sklepie familijnym. Pogrzeb odbył się z wielką wystawą; znajdowali się na nim, w liczbie innych wysokich osób, Xiążę Następca Pruski i Xiężna Jego Małżonka. (J. de S.-P.)

TURCYJA. Piszą z Konstantynopola 4 Lipca, do gazety Belgijskiej *Indépendance*, że lud i sam Rząd Turecki okazują jawnie swe nieukontentowanie lordowi Redcliffe i Dywan żali się na jego czynności i mowy. Ufność Porty ku Anglii znika. Wszystko to potwierdza pogłoskę, że lord Redcliffe nie pozostanie na swej posiadzie w Konstantynopolu i że niezwłocznie, po załatwieniu kwestyi Wschodniej, zastąpionym zostanie przez lorda Carlisle.

— Sądzą że Turcyja nie zgodzi się na żądanie Austrii we względzie wydania wychodźców, oświadczone po zaszłych

w Smyrnie wypadkach, lecz że ich wyszły w głąb swych azyatyckich posiadłości. (P. P.)

AMERYKA. Czytamy w gazecie *New-York Herald*, że pogłoska o nowych wyprawach dla zawojowania wyspy Kuby nabiera coraz większego podobieństwa do prawdy; ale na ten raz uzbrojenia dokonywają się nie w północnych ale w południowych Stanach. Jedna depesza telegraficzna z Nowego-Orleanu donosi nawet, że okręty, uzbrojone do wojny, wyszły już nawet z portu Baliza. (P. P.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W tej chwili uczeni Londyńscy zajęci są przybyciem do tej stolicy dwojga dzieci z tajemniczej krainy, leżącej w głębi środkowej Ameryki, z plemienia Astek; dzieci te były już przedstawiane, jako osobliwość, Królowej Wiktorii, przez Professora Anderson, który im towarzyszy.

Są to: chłopiec lat 17 i dziewczyna lat 11 wieku. Pierwszy jest szczególnie godzien uwagi. Ma czoło bardzo pochyłe, a nos krogulczy, tak że twarz nosi wybitny wyraz ptaka drapieżnego. Górna szczęka daleko jest pomknięta naprzód tak, iż kiedy zamknie szczękę, dolne zęby nie schodzą się z górnymi, ale dosięgają prawie podniebienia. Z pozoru możnaby go wziąć za idiotę, jeżeliby nie miał dziwnie bystrego wejrzenia, i rzadkiej pojętności. Szczególniej lubi muzykę i rysunek; włosy ma czarne, gęste, kędzierzawe. Dziewczyna ma rysy twarzy nie tyle wybitne i typ twarzy zakrawający na żydowski. Te probki szczególnego plemienia są bardzo małego wzrostu, mają bowiem po trzy stopy wysokości; wszakże skład ciała nie przedstawia żadnej, właściwej karłom nieforemności.

Kraina, z której pochodzą te dzieci, jest schronieniem, które sobie obrało plemię Asteków, po wygnaniu ich z Meksyku przez Korteza; asteki dziś bawiący w Londynie, są potomkami tego nieszczęśliwego plemienia, dostali się zaś do Europy następującym sposobem. W roku 1848 obywatel Stanów Zjednoczonych Guertis z Baltimore i Kanadyjczyk Hammond, zajmujący się badaniem środkowej Ameryki, zasłyszeli o jakimś nieznanym wielkiem mieście, leżącym po tamtej stronie pasma gór (Sierry), a którego mieszkańcy mieli uchować te same obyczaje i sposób życia, jak za czasów Montezumy. Guertis i Hammond przybyli do Beliza w jesieni 1848 i kierując się ciągle na południe, stanęli w Koban, w sam dzień Bożego Narodzenia. Tam przyłączył się do nich Hiszpan z San Salvador, nazwiskiem Pedro Velasquez i we trzej razem puscili się na odszukiwanie tajemniczego grodu. 19 Maja weszli na szczyt Sierry i z wysokości 9,500 stop, pod 15 stopniem 48 minutami szerokości północnej, ujrzeli dachy i wieże miasta, położonego o 11

lub 12 mil francuzkich od Okozingo, ponad rzeką Lahortos. Przyszli do tego miasta i znaleźli go pełnem świątyń i ogromnej wielkości posągów. Miasto nazywa się Aximaja. Podróżni dowiedzieli się, że biali już dawniej doń zachodzili ale nikt z nich nie wrócił: jakoż Hammond i Guertis zostali zamordowani, pierwszy przy wejściu do miasta, a ostatni kiedy już ratował się ucieczką. Lepiej się poszczęściło Velasquezowi; on uciekł i zabrał z sobą dwoje dzieci, które dziś są w Londynie.

W późniejszych gazetach czytamy jeszcze następujące szczegóły: «Młode indywidua rodu Asteków mają fizyonomije bardzo podobne do figur, wyobrażanych na starożytnych rzeźbach ludzi i bożyszcz meksykańskich. Kiedy w czasie ich pobytu w New-York pokazano im jeden z takich bałwanów, ucałowali go z największą czcią i rozrzwiniem; a kiedy bałwan ten rozbito, młody astek wpadł prawie w rozpacz. Velasquez, który uprowadził te dzieci z sobą, twierdzi, że są z rodu arcykapłańskiego i w rzeczy samej, ze wszystkiego wnosić należy, iż były wychowane w świątyni, a może nawet pogańscy ich ziomkowie czcili ich jak świętych lub półbogów. Usiadając, oboje przybierają natychmiast postawę, w jakiej są wyobrażane bożyszcza meksykańskie, a to z taką naturalnością, iż widać że do trzymania się tym sposobem wdrażano ich od niemowlęctwa. Chłopiec jest takim miłośnikiem rysunku, iż skoro ujrzy nieznanego, przybiega natychmiast z papierem i ołówkiem, prosząc iżby mu cokolwiek odrysować; jest też niemniejszym miłośnikiem muzyki.»

Sławna i pełna przedsiębiorczego ducha Lola Montès, hrabina de Landsfeld, po ostatniej swej awanturze w Nowym Orleanie, była się czas jakiś zaćmiła na widnokręgu nowiniarskim. Dziś znajdujemy ją w stolicy Kalifornii, San Francisco, gdzie, jeżeli mamy wierzyć jednej gazecie kalifornijskiej, z dnia 31 Maja, wzbudza największy entuzjazm.

Donoszą z Triestu, 3 Lipca, że gdy tameczna gazeta uczyniła uwagę, iż przeprowadzenie telegrafu podmorskiego, z Korfu na przyległe wybrzeże albańskie, skróciłoby o 40 godzin najmniej bieg nowin ze Wschodu i Indyj, zawiązało się już w Anglii i uczyniło potrzebne kroki towarzystwo do uskutecznienia tej myśli. Wszakże kompanija chce uniknąć terytorium tureckiego i postawić Korfu w związku wprost z brzegami Dalmacyi.

Gazeta amerykańska *Cincinnati Gazette* wspomina o nader ważnym wynalazku PP. Burge i Johnston maszyny parowej, działającej za pomocą zimnej wody. W tej maszynie nie masz żadnych kotłów, woda podnosi się pompami; maszyna zabiera bardzo mało miejsca i działanie jej jest nadzwyczajnie proste.